

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 11C/56/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1208205646
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1208205646.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Hanou Posluchovou v právnej veci navrhovateľky: N. Š., A.. XX.XX.XXXX, S. W. N. J.. X, W., zast. JUDr. Margitou Kováčovou, advokátkou so sídlom Žilinská 20, Bratislava, proti odporcovi: Univerzitná nemocnica Bratislava, so sídlom Pažitková 4, Bratislava, IČO: 31 813 861, o zaplatenie 6.079,-Eur s príslušenstvom za sťažené spoločenské uplatnenie, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

O náhrade trov konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 11.03.2008 sa navrhovateľka voči odporcovi pôvodne domáhala zaplatenia náhrady straty na zárobku v sume 2.505,87 eur (75.492,-Sk) a náhrady škody za trvalé poškodenie zdravia vo výške 66.387,84 eur (2.000 000,-Sk) s príslušenstvom a trovami konania.

Navrhovateľka návrh odôvodnila tým, že dňa 3.4.2004 utrpela úraz ľavej nohy. Ošetrovaná bola zamestnancom odporcu P. G. P., na pohotovostnej službe chirurgickej ambulancie. Ošetrojúci lekár P. G. P. vyhodnotil RTG snímku jej ľavej nohy ako odštiepenie kosti bez prítomnosti zlomeniny. Nohu jej v ambulancii zafixovali dlahou, následne bola prepustená do domáceho ošetrovania s tým, že sa má do 5 dní prihlásiť u svojho obvodného chirurga P. T. I.. Na kontrole u tohto lekára nedošlo k žiadnej zmene, objednal ju na kontrolu za 10 dní. Po 10 dňoch, t.j. 19.4.2004, kedy jej bola opätovne urobená snímka ľavej nohy, jej bolo oznámené, že nejde o odštiepenie kosti, ale o komplikovanú zlomeninu ľavej nohy. Následne jej bola noha daná do sadry. Po odňatí sadry jej bola naordinovaná rehabilitácia, ktorá však neprebehla úspešne. Lekárom sa nepodarilo napraviť nohu tak, aby nepocítovala v tejto nohe bolesti, nekrívala, a aby ju bežná fyzická aktivita nevysilovala. Z dôvodu nesprávne určenej diagnózy, a nesprávne zvolenej liečby, bola Sociálnou poisťovňou uznaná odo dňa 23.03.2005 za invalidnú, nakoľko jej schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť poklesla o 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Následky nesprávne určenej diagnózy boli príčinou jej dlhodobej práceneschopnosti, odchodu do invalidného dôchodku, hendikepu krívania, obmedzenia aktivít v rodinnom a súkromnom živote, čo navrhovateľku poznačilo aj v duševnom živote. Z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti v období od 5.4.2004 do 22.3.2005, jej takto vznikla škoda v strate na zárobku vo výške 2.505,87 eur (75.492,-Sk). Navrhovateľka listom zo dňa 2.9.2005 požiadala odporcu o náhradu škody na zdraví v celkovej výške 68.877,38 Eur (2.075.000,-Sk), kde čiastka 66.387,84 Eur (2.000.000,-Sk) mala predstavovať odškodnenie za odporcom spôsobené trvalé poškodenie zdravia.

Odporca s návrhom nesúhlasil. Uviedol, že P. P. diagnostikoval z vykonaného rtg. snímku zlomeninu priehlavkovej kosti a určil liečbu nasadením sádrovej dlahy. Navrhovateľka bola poučená o ďalšom

postupe liečby štandardným spôsobom, t.j. bol objasnený liečebný režim, bola odporúčaná na kontrolné vyšetrenie u rajónneho chirurga za účelom ďalšieho sledovania a liečby. Štandardná konzervatívna liečba nasadená P. P. pokračovala 5 mesiacov, bez náznaku úvahy o jeho prípadnej zmene na základe klinických a rtg. vyšetrení následne navštevovaných lekárov. Až P. Ž. dňa 16.9.2004 diagnostikoval odlišnú diagnózu na základe ním vykonaného rtg. vyšetrenia, a to zlomeninu inej kosti - prostrednej klinovitej kosti ľavej nohy, napriek tomu, že navrhovateľka bola v ošetrovaní niekoľkých odborníkov postupne po sebe v rôznych zdravotníckych zariadeniach. P. P. ošetril navrhovateľku len raz, a to dňa 8.4.2004, potom už bola v lekárskej starostlivosti iných lekárov, ktorí mohli zareagovať a navrhnúť navrhovateľke na zváženie iný, než zvolený konzervatívny spôsob liečby. Napríklad aj operatívny. P. P. Y. zvolený postup bol "lege artis", t.j. v súlade s platnými právnymi predpismi a medicínskymi zásadami. Nie je teda splnený predpoklad vzniku zavinenia, ani len z nedbanlivosti, preto odporca za škodu nezodpovedá.

Na pojednávaní dňa 09.03.2009 navrhovateľka svoj návrh na zaplatenie sumy 66.387,84 Eur (2.000.000,-Sk) so 6% úrokom z omeškania od 21.9.2005 do zaplatenia bližšie skutkovo a právne odôvodnila tak, že ide o náhradu škody podľa § 420 a § 11 Občianskeho zákonníka za nesprávne poskytnutie prvej pomoci v súvislosti s úrazom, ktorý utrpela na ľavej nohe. Ďalej uviedla, že ide o náhradu škody ako satisfakciu za poškodenie zdravia, ktorú vypočítala tak, že priznanú invalidnú dávku 3.172,-Sk odpočítala od dosahovaného priemerného zárobku cca 7.000,-Sk netto, pričom do starobného dôchodku jej zostáva ešte 23 rokov, a teda rozdiel medzi ročným príjmom pred úrazom vynásobila číslom 23, čo predstavuje výsledok 2.000.000,-Sk.

Na pojednávaní konanom dňa 25.9.2013 navrhovateľka vzala svoj návrh späť v časti o zaplatenie sumy (istiny) 66.387,84 eur, odporca so späťvzatím súhlasil, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

Čiastočným rozsudkom zo dňa 10.12.2013 sp. zn. 11C 56/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.3.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/633/2014 zo dňa 26.2.2015 tunajší rozhodol o časti nároku na zaplatenie straty na zárobku 2.505,87 Eur so 6% úrokom z omeškania od 21.9.2005 do zaplatenia tak, že v tejto časti návrh zamietol.

Predmetom konania teda zostal 6% úrok z omeškania z istiny 66.387,84 Eur (2.000.000,-Sk) od 21.9.2005 do zaplatenia, nakoľko o tejto časti predmetu konania nebolo rozhodnuté v zastavujúcom uznesení. Uznesením č.k. 11C/56/2008- 255 zo dňa 04.02.2016, právoplatným dňa 8.3.2016, súd zastavil konanie aj v tejto časti.

V podaní zo dňa 10.10.2013 doručenom súdu dňa 15.10.2013 bola navrhovateľkou voči odporcovi uplatnená istina 1.314,48 Eur "za bolesť a sťaženie spoločenské uplatnenie" a neurčito vymedzené príslušenstvo, všetko bez bližšieho skutkového odôvodnenia, pričom navrhovateľka žiadala pripustenie zmeny petitu v tomto znení. Následne v podaní zo dňa 28.10.2015 doručenom súdu dňa 30.10.2015 a označenom ako "návrh na pripustenie zmeny petitu žalobného návrhu, doplnenie podania zo dňa 10.01.2013" navrhovateľka žiadala, aby súd pripustil zmenu petitu žalobného návrhu tak, že zaviazá odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 6.079,-Eur spolu s 11% ročným úrokom z omeškania od 21.09.2005 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Súčasne svoj návrh aj skutkovo odôvodnila tak, že žiada peňažné odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, spôsobeného navrhovateľke odporcom, odvolávajúc sa pritom jednak na lekársky posudok ortopéda P. Y. F. zo dňa 27.10.2006, ktorým tento ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky na 400 bodov ako aj na lekársky posudok psychiatricky P. E. F. zo dňa 20.12.2006, ktorým táto ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky na 130 bodov. Súd preto uznesením zo dňa 8.4.2016 č.k. 11C/56/2008-258, právoplatným dňa 20.04.2016, pripustil jednak zmenu skutkového opisu návrhu na začatie konania ako aj zmenu žalobného petitu.

Zostávajúcim predmetom sporu, o ktorom súd ďalej koná a rozhoduje, je tak nárok navrhovateľky na zaplatenie sumy 6.079,-Eur spolu s 11% ročným úrokom z omeškania od 21.09.2005 do zaplatenia titulom sťaženia spoločenského uplatnenia spôsobeného jej odporcom, odvodený jednak z lekárskeho posudku ortopéda P. Y. F. zo dňa 27.10.2006, ktorým tento ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky na 400 bodov ako aj z lekárskeho posudku psychiatricky P. E. F. zo dňa 20.12.2006, ktorým táto ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky na 130 bodov. K žalovanej sume navrhovateľka dospela tak, že súčet bodov uvedených v hodnotiacich lekárskech

posudkoch, t.j. 130+400, predstavujúci výsledný počet bodov 530, vynásobila hodnotou jedného bodu (ktorá v roku 2006 predstavovala sumu 345,48 Sk/11,46 Eur), čo činí sumu 6.079,-Eur.

Podaním doručeným súdu dňa 16.05.2016 odporca vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľky na náhradu škody na zdraví v časti uplatneného nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia. Poukázal na to, že je potrebné aplikovať § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. V danom prípade k ošetrovaniu navrhovateľky a vytýkanému nesprávnemu poskytnutiu zdravotnej starostlivosti došlo dňa 3.4.2004, potom už bola v starostlivosti iných lekárov. Žalobný návrh bol na súd podaný dňa 11.03.2008 a rozšírený o nárok na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia až podaním zo dňa 10.10.2013, doplneným a zmeneným dňa 28.10.2015. Lekárskymi posudkami, o ktoré navrhovateľka opiera svoj návrh, pritom disponovala už v roku 2006. Poukázal tiež na to, že podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť medzi liečebným postupom, ktorý nebol lege artis, a škodou na zdraví pacienta musí byť preukázaná, pričom dôkazné bremeno na tomto preukázaní nesie navrhovateľka. Vzťah príčiny a následku pritom musí byť priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je iba sprostredkovaný (rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/126/2009).

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, najmä návrhom vrátane príloh, lekáorskými správami, predsúdnou korešpondenciou účastníkov konania, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, výsluchom navrhovateľky, prednesom právnej zástupkyne navrhovateľky a splnomocnenej zástupkyne odporcu, ako aj ostatnými listinami založenými v spise.

Súd mal v konaní preukázané, že navrhovateľka dňa 3.4.2004 utrpela úraz ľavej nohy a ošetrovaná bola zamestnancom odporcu P. G. P., a to na pohotovostnej službe chirurgickej ambulancie s primárne nepoznanou luxačnou zlomeninou Lisfrancovho kĺbu. Následne už bola navrhovateľka v starostlivosti rajónnych odborných lekárov. Liečba bola skomplikovaná rozvojom Sudeckovho syndrómu. Sociálnou poisťovňou bola navrhovateľka uznaná odo dňa 23.03.2005 za invalidnú, nakoľko jej schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť poklesla o 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

V lekáorskom posudku ortopéd P. Y. F. dňa 27.10.2006 ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky v súvislosti s poškodením zdravia dňa 3.4.2004 na 400 bodov podľa prílohy č. 1 zákona č. 437/2004 Z.z..

V lekáorskom posudku psychiatricka P. E. F. dňa 20.12.2006 ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky v súvislosti s poškodením zdravia dňa 3.4.2004 podľa položky č. 254 prílohy č. 1 zákona č.437 /2004 Z.z. na 130 bodov.

Zo znaleckého posudku číslo 79/2013 vypracovaného forensic.sk, Inštitútom forenzných medicínskych expertíz s.r.o., znaleckou organizáciou v odbore Zdravotníctvo a farmácia, súd zistil, že navrhovateľka trpí úzkostne-depresívnou poruchou, ktorá je u nej liečená od januára 2005. Porucha sa u nej jednoznačne rozvinula v príčinnej súvislosti s úrazom zo dňa 3.4.2004, následnými komplikáciami tohto úrazu a jeho trvalými následkami. Na pretrvávajúci a kolísajúci intenzity príznakov poruchy u navrhovateľky sa okrem úrazu zo dňa 3.4.2004, jeho následnými komplikáciami a trvalými následkami jednoznačne podieľajú aj iné vonkajšie faktory nesúvisiace s prekonaným úrazom zo dňa 3.4.2004 (partnerské, rodinné, vzťahové problémy a podobne). Zo psychiatrického hľadiska v úzkom slova zmysle duševná porucha u navrhovateľky nie je v priamej príčinnej súvislosti s jednorazovým ošetrovaním navrhovateľky dňa 3.4.2004 lekárom odporcu P. P., pričom jej zdravotný stav je ustálený od roku 2010.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia..

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy.

Podľa § 8 a § 9 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia o vydanie lekárskeho posudku môže požiadať poškodený a právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá. Posúdenie sa vykoná, len čo stav poškodeného možno považovať za ustálený.

Úspešné (dôvodné) vznesenie námietky premlčania bráni priznaniu nároku súdom, t.j. má za následok, že premlčané právo nemožno priznať. Pred vecným posúdením nároku navrhovateľky preto z dôvodu hospodárnosti súd skúmal opodstatnenosť odporcom vznesenej námietky premlčania nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľky a dospel k záveru, že námietka premlčania odporcu je dôvodná.

Ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka je osobitným ustanovením vo vzťahu k všeobecnej úprave dĺžky premlčacej doby a k podmienkam jej plynutia a upravuje premlčaciu dobu vo vzťahu k všetkým právam na náhradu škody. Táto premlčacia doba sa uplatňuje vo vzťahu k ustanoveniam § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj vo vzťahu k tým ustanoveniam Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú zodpovednosť za škodu v rámci špecifických právnych vzťahov (napr. § 42 a § 510 OZ a pod.).

Právo na náhradu škody sa podľa § 106 ods. 1 OZ premlčí v dvojročnej subjektívnej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený:

- a) dozvie o škode (nielen o tom, že mu škoda vznikla, ale aj o tom, aký je rozsah škody) a
- b) dozvie o tom, kto (konkrétny subjekt) za škodu zodpovedá.

Jednotlivé nároky na náhradu škody sú samostatnými nárokmi, u ktorých bežia vlastné premlčacie doby. Začiatok ich plynutia je stanovený okamihom, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Ide o tzv. subjektívnu lehotu, pričom objektívna lehota sa v prípade nároku na náhradu škody na zdraví neuplatňuje. Dozvedieť sa o škode znamená, že sa poškodený dozvie o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyčíslit' v peniazoch, že možno právo na jej náhradu dôvodne uplatniť na súde (Rozsudok NS ČR z 30. 4. 2002, sp. zn. 33 Odo 477/2001). V prípade nároku na odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie o škode v čase, kedy je možné objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Od tohto okamihu beží subjektívna premlčacia doba. Posúdenie otázky, kedy sa zdravotný stav ustálil, je závislé na vyjadrení lekára. Pre okamih zistenia sťaženia spoločenského uplatnenia (škody) je podstatné zistenie takého stavu poškodeného, ktorý možno považovať za ustálený.

O osobe, ktorá zodpovedá za vzniknutú škodu, sa poškodený dozvie, akonáhle získa informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda akonáhle získa vedomosť o skutkových okolnostiach rozhodujúcich pre vymedzenie zodpovedného subjektu.

Z listín predložených navrhovateľkou súd zistil, že navrhovateľka sa o tom, kto by mal zodpovedať za vzniknutú škodu dozvedela najneskôr dňa 24.10.2004, ktorým dňom je datovaná jej písomná sťažnosť na P. P. vo veci nespokojnosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti na pohotovostnej službe chirurgickej ambulancie v súvislosti so zlomeninou nohy, ktorú navrhovateľka adresovala Fakultnej nemocnici s poliklinikou sv. Cyrila a Metoda, Antolská 11, Bratislava - Petržalka.

O škode, resp. jej výške z hľadiska nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia sa navrhovateľka dozvedela v čase vyhotovenia lekárskeho posudku ortopéda P.. Y. F. zo dňa 27.10.2006 a lekárskeho posudku psychiatricky P.. E. F. zo dňa 20.12.2006, pokiaľ ide sťaženie spoločenského uplatnenia z dôvodu psychiatrickej diagnózy najneskôr v roku 2010, keď bol je zdravotný stav v tomto smere ustálený a bolo možné objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia.

Navrhovateľka si nárok na odškodnenie za stratu spoločenského uplatnenia uplatnila až podaním zo dňa 10.10.2013 doručeným súdu dňa 15.10.2013, a to v sume 1.314,48 Eur s prísl., doplneným a zmeneným v podaní zo dňa 28.10.2015 doručeným súdu dňa 30.10.2015 s uplatnenou istinou 6.079,-Eur.

Subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody navrhovateľke s poukazom na vyššie uvedené začala plynúť v roku 2006 (prípadne v roku 2010 pokiaľ ide sťaženia spoločenského uplatnenie z dôvodu duševnej poruchy navrhovateľky) a uplynula v roku 2008 (prípadne v roku 2012 pokiaľ ide sťaženia spoločenského uplatnenie z dôvodu duševnej poruchy navrhovateľky). Navrhovateľka teda uplatnila svoj nárok na súde až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, preto súdu vzhľadom na námietku premlčania nezostalo iné, ako návrh navrhovateľky na odškodnenie spoločenského uplatnenia zamietnuť v celom rozsahu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a vyššie citované ustanovenia zákona súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne po právoplatnosti výroku tohto rozsudku vo veci samej, pričom bude okrem kritéria úspešnosti, vyjadreného v ust. § 142 O.s.p. zohľadňovať aj tú skutočnosť, či nie je daný v prejednávanej veci dôvod na aplikovanie ust. § 150 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.